

כיצד יראה הגיהנום שטרמפ מבטיח לחמאס

written by מאיר בן שבת | 10.01.2025

הנשיא המיועד של ארה"ב דונלד טראמפ שב והזהיר השבוע [1] "אם החטופים לא ישובו עד שאחזור לנשיאות, שערי הגיהנום יפתחו במזרח התיכון". על המסר הזה הוא חוזר בעקביות מאז ה-2 בדצמבר. בשפה פשוטה, בלי עידונים והתפלפלות. "ההשלכות יהיו חסרות תקדים. האחראים ייפגעו יותר מכפי שמישהו נפגע בהיסטוריה הארוכה של ארצות הברית" [2] הוא איים. כשנשאל לפני כמה ימים על המשמעות המעשית של דבריו הוא הסתפק בהבהרה [3] "זה לא יהיה Don't, יהיה גיהנום".

הצהרת טראמפ איננה רק עוד ביטוי חשוב של הזדהות וסולידריות עם ישראל. בשום אופן אין לסווגה בקטגוריית הצהרות התמיכה של מנהיגים ושועי עולם, שכבודם במקומם. כשהנשיא האמריקני המיועד שם את יוקרתו על הכף ומכניס את עצמו למבחן שמדדי ההצלחה בו הם חדים וברורים, ומועד הסיום שלו הוא רגע ההשבעה לנשיאות, הוא חותם על התחייבות להשיג תוצאות. טראמפ מודע לכך שהישגיו במבחן הזה ישפיעו על מעמדו ועל היחס לארה"ב, גם בהתמודדות עם האתגרים האחרים שמצפים לו - מסין ועד לרוסיה ולאיראן. מהחות'ים בתימן ועד לארגוני הג'יהאד העולמי שרק לפני שבוע סיפקו לאמריקאים תזכורת לנוכחותם.

יש להניח שהציבור הישראלי, למוד האכזבות מהפער שבין הצהרות למעשים, אמנם מברך על גישת טראמפ, אך מתקשה לתלות בה את תקוותיו. ספקנותו נובעת מההנחה כי קשה להשפיע על שחקנים קיצוניים לא מדינתיים, בכלים שמשמשים מול מדינות וגם מהתחושה שישראל הגיעה למיצוי בערוץ הפעלת הכוח על חמאס, ביכולותיה העצמאיות. כפי שאוסאמה חמדאן [4] חבר ההנהגה המדינית של הארגון אמר [5] "לא מאיימים בגהנום על פלסטינים שכבר נמצאים בגהנום".

יש לקוות כי גישה זו אינה נחלתו של הדרג המדיני-ביטחוני הבכיר בישראל וכי במקביל למאמצים בערוץ המשא ומתן ומבלי להתפשר בו על העמדות העקרוניות, הוא עוסק בימים אלה גם בגיבוש ההמלצות לממשל האמריקני הנכנס בשאלה [6] איך צריך להיראות הגהנום שטרמפ מבטיח לחמאס.

"תכנית הגיהנום" תחייב לפני הכל הסרת המגבלות והחסמים מעל ישראל. בנוסף לכך נכון יהיה לכלול בה את המרכיבים הבאים:

• גיבוי מוחלט לעמדתה של ישראל במסגרת המשא ומתן ואימוצה ע"י ארה"ב.

• ארה"ב והידוק המצור על עזה: צמצום האספקה המועברת לשטחי הרצועה למינימום ההכרחי והפקעת השליטה בה מידי של חמאס שמשתמש בה הן לאספקת אנשיו והן

להבטחת משילותו. בכלל זאת, מתן גיבוי להפעלת ממשל צבאי ישראלי וסגירת האפשרות להעברת סיוע שאיננו קריטי גם מצד מדינות זרות וגורמים בינלאומיים.

▪ גיבוי לפעילות צבאית ישראלית אינטנסיבית ובעצימות גבוהה, הסרת המגבלות בתחום החימוש וביחס לתפיסת שטחים ולהנעת אוכלוסייה בהיקף נרחב מאזורי הלחימה.

הפעילות הצבאית נדרשת לפני הכל כדי להסיר את האיום הנשקף מצד חמאס ולהשמיד את יכולותיו. המכה שאירגון הטרור חטף מידיה של ישראל במהלך המלחמה, היא קשה וכואבת, אך לא אנושה וגם לא בלתי-הפיכה. חמאס הוא עדיין גורם הכוח המרכזי ברצועת-עזה. לרשותו אלפים רבים של לוחמים ופעילים, שגם אם אינם פועלים כעת במסגרות צבאיות מאורגנות, הם משמרים את הפוטנציאל לכך, ממתינים ל"יום שאחרי" ובינתיים מסבים נזק ואבדות לכוחותינו בפעולות גרילה מקומיות כמו שחוונו השבוע. ניתן להעריך כי לרשות חמאס יש עוד קילומטרים רבים של מנהרות שטרם נחשפו וטופלו, אמצעי לחימה רבים ואולי אף יכולת ייצור מסויימת של נשק ותחמושת. כדי להפחית את האיום הביטחוני העתידי על ישראל, צריך להשמיד לא רק את מפלצות הנוח'בה שהשתתפו בטבח ה-7 אוקטובר ועדיין מהלכות ברצועה, אלא גם את מפקדיהם, סייעניהם ותלמידיהם וכמובן גם את מחסני הנשק ואמצעי הלחימה. פעולת צה"ל לטיהור גזרת בית-חנון ממחבלים ולהסרת המבנים שהשקיפו על שדרות ואשקלון והיוו חלק ממתחם הטרור העזתי, היא צעד מתבקש בראיית ביטחונם של ישובי הדרום.

▪ פגיעה באמצעי התקשורת, במנגנוני-האכיפה וביכולות-הממשלתיות שבשליטת חמאס.

האינטרנט ברצועת עזה ממשיך לסייע לחמאס לשלוט בנעשה, להעביר הודעות רשמיות לציבור ולשמר משילותו. יחידת "סהם" ("החץ") של משרד הפנים, או "לשכת התקשורת הממשלתית של חמאס" הם שתי דוגמאות לאופן שבו אירגון הטרור מעצב את המציאות האזרחית בעזה, מתקשר עם האוכלוסייה ומשליט את מרותו. פגיעה בכל אלה הכרחית כדי להשיג את אחד מיעדי המוצהרים של המלחמה - "מיטוט היכולות השלטוניות של חמאס". היא גם נוגעת באחד הנכסים החשובים ביותר לחמאס. חיסולו השבוע של חוסאם שהואן הוא צעד בכיוון הנכון. נכון להרחיב זאת ולהגביר את הקצב.

▪ חיסול מפקדת החמאס בחו"ל

המפקדה בחו"ל היא הגורם שמעצים את כוחו של חמאס והופך אותו מבעיה מקומית לסוגיה אזורית. היא זו שמגייסת עבורו את התמיכה המדינית ואת המימון, היא מנהלת את פעילות ההסברה, אחראית לתיאום עם גופים וארגונים שונים, מכווינה את הפעילות ומקיימת תיאום בין מוקדי הכוח השונים. יש לה תפקיד מפתח בתהליכי ההתעצמות של האירגון. ניטרול מוקד כוח זה, גם באמצעות חיסול אנשיו, יפגע קשות באירגון וביכולת התאוששותו.

מצד ארה"ב נידרש גיבוי למדיניות זו, הפעלת לחץ שימנע ממדינות שונות לארח בשטחן את מנהיגי חמאס או לתמוך באירגון בדרך אחרת.

▪ ייבוש מקורות מימון כדוגמת "קואליציית ארגוני הצדקה" על מרכיביה וסניפיה השונים.

▪ מיצוי ההשפעה האמריקנית על המתווכות בערוץ המו"מ: השפעתן של מצרים וקטאר על חמאס אינה בלתי מוגבלת, אך גם לא מבוטלת. לאור הצהרותיו של דונלד טראמפ, בעניין החטופים, נכון לתבוע מהן למצות את כל המנופים שבידיהן כדי להגיע לתוצאות מול חמאס.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 10.01.2025.